

BIBLIJSKO - MOLITVENE ZAJEDNICE
SVETI PETAR I PAVAO

POSLANJE NARODA BOŽJEGA

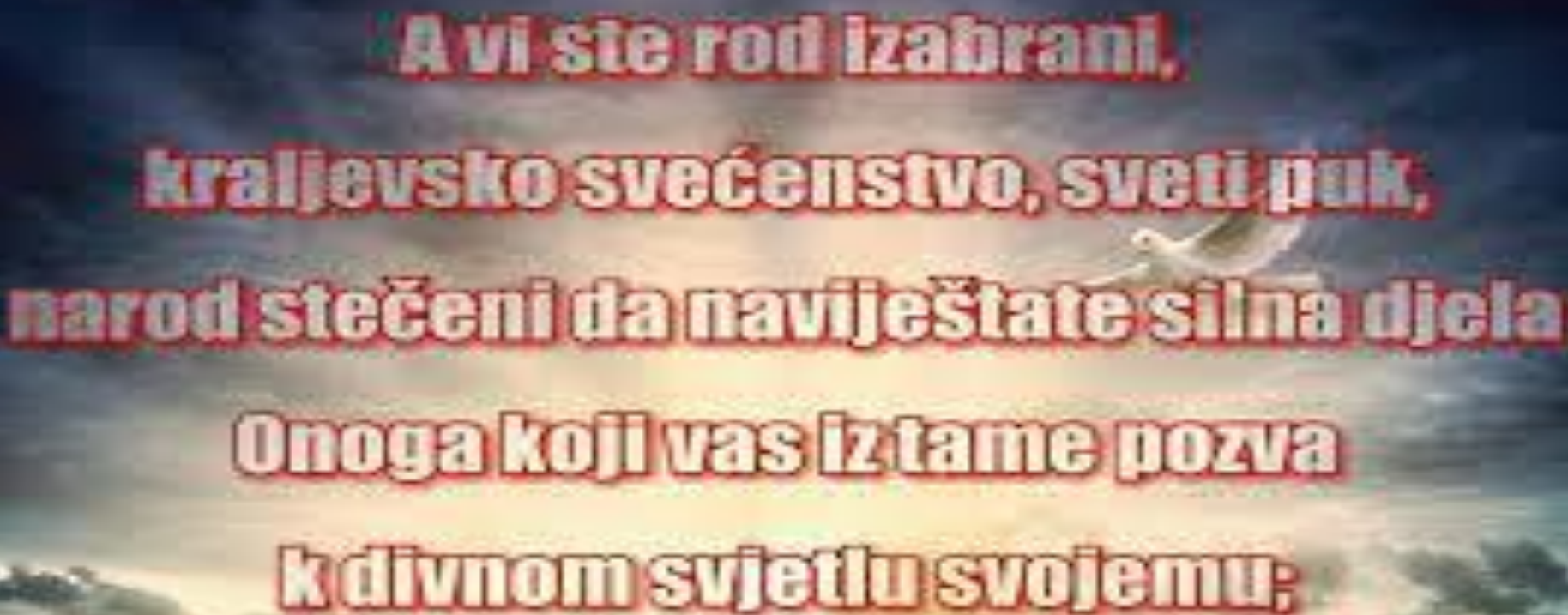
Poslanje po pomazanju

Crkva je novi Narod Božji. Njezino je izabranje u službi spasenjskog Božjeg plana. Ona nije sebi svrhom, već u službi poslanja koje ima u ovome svijetu i u ovoj našoj povijesti. Po njoj Bog u svojem Sinu Isusu želi spasenjski zahvatiti i čitav svijet do kraja vremena. Zato ona ima univerzalno poslanje kako s obzirom na svijet, tako i na vrijeme. **Drugi Vat. sabor ističe da je Crkva „sakrament“ i instrument susreta Boga i ljudi.**

To svoje poslanje u svijetu Crkva kao narod Božji vrši snagom Isusovog poslanja (Mt 28,18; Mk 16,15; Lk 24,48), kao i Duha kojega joj je dao. Po tom Duhu ona snagom svoga pomazanja (1 Iv 2,20 i 27) postaje kraljevski, svećenički i proročki narod. To je poruka Prve Petrove poslanice:

„A vi ste rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod stečeni da naviještate silna djela Onoga koji vas iz tame pozva k divnom svjetlu svojem; vi, nekoć Ne-narod, a sada Narod Božji; vi Ne-mili, a sada Mili.“ (1Pt, 2,9).

**A vi ste rod izabrani,
kraljevsko svećenstvo, sveti puk,
narod stečeni da naviještate silna djela
Onoga koji vas iz tame pozva
k divnom svjetlu svojem;**

Ljepše i bolje nije moglo biti izraženo poslanje naroda Božjega. Oni su živo kamenje od kojega Duh gradi u ovome svijetu Hram (prebivalište Božje), cijeli je narod (ujedinjen s Kristom) jedan veliki liturg koji trajno prinosi duhovne (izvedeno od riječi Duh) žrtve, a kao rod izabrani, sveti puk i narod stečeni imaju proročko poslanje. Jer, sad su oni Narod, laos, narod Božji u službi spasiteljskog Božjeg djelovanja u ovom svijetu. Želimo stoga poslanje Crkve promatrati kao poslanje koje ima jer je: **Narod kraljevstva Božjega, svećenički narod, proročki narod, i sakrament susreta Boga i svijeta.**

**A VI STE ROD
IZABRANI,
KRALJEVSKO
SVEĆENSTVO,**

fb. Odbaci sotonu da te ne zavede, pruži ruke Kristu neka te povede!

1. Petrova 2,9

Narod Kraljevstva Božjega

Crkva je narod novog Božjeg svijeta, kojeg Otac utemeljuje po svom Sinu Isusu Kristu. Taj je svijet u Bibliji naviješten kao Kraljevstvo Božje. Stoga je Isusov temeljni navještaj upravo navještaj Kraljevstva Božjega koje se približilo, koje upravo dolazi, koje je već među njima (po Njemu, prvom čovjeku tog novog Božjeg svijeta), **(Mk 1,15; Lk 4,43; Mt 12,28; Lk 17,21)**. Čovjek se u svojem srcu mora ponovo okrenuti Bogu (obraćenje), njegov život mora postati DA Ocu (slušati Boga do kraja, vršiti njegovu volju) i u **Isusu Kristu treba prepoznati nastup novog Božjeg svijeta.**

Taj su novi svijet navijestili proroci u slikama – (pročitati **Iz 11,1-9.**) To je svijet istine, ljubavi, pravde, čovjekoljublja i bratstva. Crkva – novi Narod Božji u funkciji je dolaska Kraljevstva Božjega u ovaj svijet. Ona je narod toga Kraljevstva, narod koji je po obraćenju i vjeri u Isusa Krista i **po krštenju postao narod svet i izabran**. Ona već sada živi vrednote Kraljevstva Božjega, **ona je prostor gdje se Kraljevstvo Božje može iskustveno doživjeti, ona je njegov navještaj i njegovo iskustvo**. Poput kvasca koji fermentira tijesto, i ona je kao narod Božji pozvana da požuruje u ovome svijetu dolazak Kraljevstva Božjega (**Mt 13,33**).

Crkva kao narod Božji nema u ovome svijetu ni političko poslanje, niti stranačko, a niti treba postati hegemon ovozemaljskih država. **Sve joj to mora biti strano.** Ne smije se oslanjati niti na moć, političku vlast ili prestiž, već biti isključivo naslonjena na Isusa Krista i vršiti svoje poslanje koje ima kao Narod Božji. Tu u tom narodu već žive vrednote koje je Krist utemeljio, pa je tako Crkva kao narod Božji svjedok i eshatološkog ispunjenja Kraljevstva Božjega.

Svećenički narod

Značajan je podatak da se u novozavjetnim spisima riječ „svećenik“ upotrebljava samo u dva smisla: **za Isusa i to u poslanici Hebrejima** (On je pravi i jedini svećenik, pravi Veliki svećenik) koji je jednom zauvijek prinio Ocu žrtvu koje je oprala grijeha svijeta. Tako je svojom vlastitom krvlju prodro u samu „**svetinju nad svetinjama**“, pred samog Boga i tu kao vječni Veliki svećenik stoji za nas. No ne samo to: on je otvorio „**novi i životvorni put**“, sav narod ima odsada pristup u svetinju nad svetinjama, pred samo lice Božje. **Sav je narod od sada svećenički**. Članovi tog naroda, krštenici – su svećenici (**1 Pt 2,9; Otk 1,5; 5,10:20,8**).

Isus šalje sedamdeset dvojicu

Što mi svi imamo s time?

Svaki krštenik je poslan

Za službe u Crkvi taj se naziv u novozavjetnim spisima ne upotrebljava, Isus Krist skupa sa svojim narodom vrši novo bogoštovlje, novu liturgiju. To je liturgija Duha. Sjetimo se Isusovog obećanja „novih klanjalaca Ocu u Duhu i istini“ **(Iv 4,23)**. Hramsko je bogoštovlje i liturgija prestala. O tome divno i sasvim jasno i izričito govori poslanica Hebrejima:

„Jer krv bikova i jaraca nikako ne može odnijeti grijeha. Zato On, ulazeći, veli: Žrtva i prinos ne mile ti se, nego si mi tijelo pripravio: paljenice i okajnice ne sviđaju ti se. Tada rekoh: „Evo dolazi!“ U svitku knjige piše za mene: „Vršiti, Bože, volju tvoju!“ **(Hb 10,4-9)**.

*U svitku knjige piše za mene:
Milje mi je, Bože moj, vršiti volju tvoju,
Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim. «*

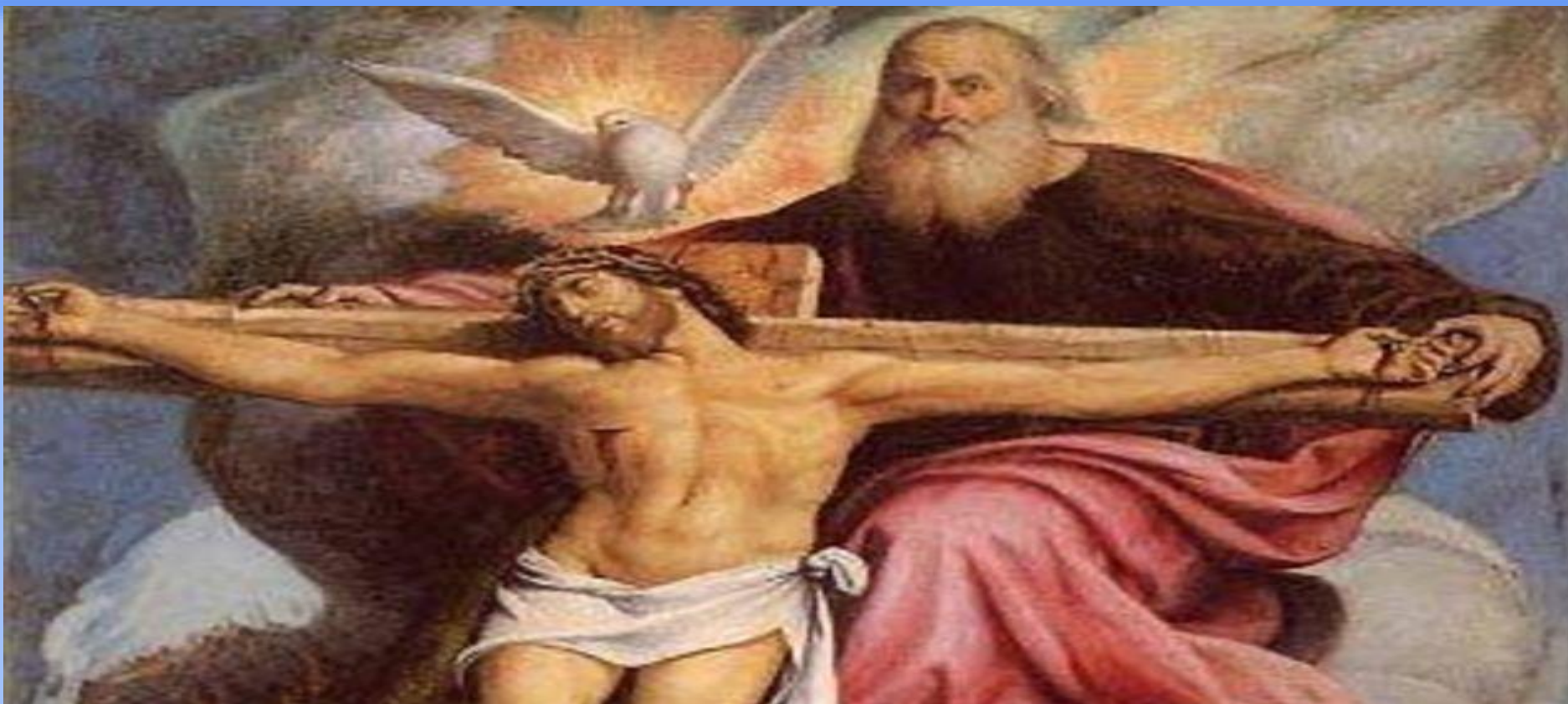
*Evo dolazim, Gospodine,
vršiti volju tvoju!*

Novo svećeništvo i novo bogoštovlje

Tako poslanica Hebrejima sasvim izričito tvrdi da staro bogoštovlje prestaje, a upravo Krist uspostavlja drugo novo. Da bi to pokazao pisac pribjegava starozavjetnom tekstu **(Ps 40,6-9)**, koji prepoznaje kao proročki u tom smislu. U tom tekstu nalazi elemente koji upozoravaju i na nesavršenost starog bogoštovlja, kao i na bolje i savršenije, a to je vršenje volje Božje. Odsada će se Boga pravo i istinski častiti jednom drugom liturgijom, a to je liturgija života, liturgija egzistencije, života vršenja volje Božje. Prestaje, znači, izvanjski kult, vezan uz izvanjske sakralne čine, religijsko štovanje Boga vezano uz hramsko bogoslužje.

Evo u tom smislu divnog teksta **Pape Benedikta – ili teologa Ratzingera**: „Pisac Poslanice Židovima mogao je u svjetlu vjere u Krista, povući ubitačnu bilancu u odnosu na povijest religija.... Religije su doživjele potpun neuspjeh On (Krist), koji je u svjetlu religijskog zakonika bio neznalica i koji nije imao nikakvu službu unutar izraelskog bogoslužja, on je bio – tako stoji u tekstu – jedini pravi svećenik svijeta... ova smrt je u stvari jedina liturgija svjetske povijest, kozmička liturgija u kojoj Isus pred čitavim svijetom – a ne samo ograđenom prostoru liturgijske igre – stupio kroz zastor smrti u zbiljski hram, tj. pred lice samoga Boga, da prinese ne neku stvar kao što je na primjer krv životinja ili bilo što drugo, nego samog sebe (9,11).

Pripazimo na ovaj značajni obrat, koji predstavlja jednu od bitnih misli u Poslanici: ono što je, gledajući zemaljski, bilo profano zbivanje, to je pravi kult svijeta i to zato što je onaj koji ga je izvršio, razvalio prostor liturgijske igre i očitovao istinu davši sama sebe. Ljudima je iz ruku uzeo stvari... Na njihovo je mjesto stavio žrtvovanu osobnost svoj vlastiti ja... Nema drugoga kulta ni svećenika do onoga koje je postavio - Isus Krist“ .

Proročka služba Naroda Božjega

Prema Petrovim riječima, narod je Božji izabran da razglasi slavna djela Onoga koji ga iz tame pozva u svoju divnu svjetlost **(1Pt 2,9)**. On, kao Narod Božji nosilac je Božje poruke, Božje Riječi ovomu svijetu. Narod je svjedok Božjeg spasiteljskog djelovanja, jer ima neposredno iskustvo kako ga je Bog po svojem Sinu Isusu Kristu oslobodio ropstva i izveo na slobodu djece Božje. To su ta slavna djela Božja o kojima govori Petrova poslanica, upravo to što ih je iz tame otuđenja, grijeha i smrti pozvao u divno svjetlo svoje. Bili su naime tama, a sada su svjetlo u Gospodinu **(Ef 5,8)**, postali su sinovi svjetla i dana **(1Sol 5,5)**. To trebaju trajno, kroz prostor i vrijeme ove naše povijesti, razglašivati i svjedočit, veličati Boga za divna djela njegova.

BENEDIKT XVI.

*Injelo
svijeta*

svijeta i znakovi vremena

Narod Božji nije nosilac neke teorije, nazora na svijet ili ideologije, već navjestitelj i svjedok Božji čina u ovoj našoj povijesti, i to prvenstveno (inače ne bi mogao biti svjedok) onih koje je sam po svojoj vjeri iskusio. Upravo na činjenici ovog proročkog poslanja leži sav apostolski angažman Crkve. U svjetlu toga treba promatrati apostolat laika. Apostolat laika ne počiva, dakle, na okolnosti da ih netko od hijerarhije zamoli da „nešto učine“ za stvar Božju, već, jer su po krštenju „laici“ članovi laosa, naroda Božjega i **imaju pravo i dužnost proročkog djelovanja u ovome svijetu, jer imaju Pomazanje, pa onda i poslanje.**

Crkva je sakrament

Božji narod – sakrament. Upravo u smislu gore rečenog, narod je Božji sakrament, **vanjski vidljivi znak susreta svijeta i Boga**. On je znak svijetu prisutnosti Boga Spasitelja, koji želi da se svi ljudi spase **(1 Tim 2,4)**. On, narod Božji je taj instrument preko kojega Bog zahvaća ovaj svijet, a znak preko kojega ljudi pronalaze Njega i njegovo spasiteljsko djelovanje. **I to je bit njegova poslanja**. Crkva, narod Božji nije sebi svrhom, već je u službi Boga Spasitelja. Upravo radi toga Crkva se ne može i ne smije zatvoriti u geto vlastitog bića, već treba biti trajno otvorena Bogu i ljudima. Svaka samodostatnost ovdje je na krivom mjestu. Samo koliko je u službi spasenja ljudi kojim Bog želi zahvatiti čitav ovaj svijet, zato je njezino poslanje univerzalno, i samo toliko ispunjava svoje poslanje.

NA KORIZMENOM PUTU

“U Kristovu je križu sva Božja ljubav, sve njegovo neizmjereno milosrđe.”

(papa Franjo)